

MINIKATECHEZE MIMO LITURGICKÝ PROSTOR

0 - 10 let, předškolní věk, mladší školní věk, 1. stupeň ZŠ 1. - 4. třída

5. neděle postní cyklus B

Mezi těmi, kdo přišli do Jeruzaléma jako poutníci, aby se o svátcích zúčastnili bohoslužeb, byli i někteří pohané. Ti přišli k Filipovi, který byl z galilejské Betsaidy, a prosili ho: „Pane, rádi bychom viděli Ježíše.“ Filip šel a řekl to Ondřejovi; Ondřej a Filip pak šli a pověděli to Ježíšovi. Ježíš jim na to řekl: „Přišla hodina, kdy Syn člověka bude oslaven. Amen, amen, pravím vám: Jestliže pšeničné zrno nezapadne do země a neodumře, zůstane samo; odumře-li však, přinese hojný užitek. Kdo má svůj život rád, ztratí ho; kdo však svůj život na tomto světě nenávidí, uchová si ho pro život věčný. Jestliže mi kdo chce sloužit, ať mě následuje; a kde jsem já, tam bude i můj služebník. Jestliže mi kdo slouží, Otec ho zahrne poctou. (Jan 12, 20-26)

Pomůcky: semínka např. obilovin

Milé děti, dnes jsme se v evangeliu dozvěděli, že poutníci, kteří přišli do Jeruzaléma slavit Velikonoce, chtěli vidět Ježíše, a proto požádali Filipa, aby jim ho ukázal. Asi byli zvědaví, jak vypadá ten, o kterém slyšeli, že dělal mnoho zázraků a kolem kterého byl takový povyk. Jen si vzpomeňte, že nedávno jsme mluvili o tom, jak Ježíš z chrámu vyhnal důtkami prodavače a směnárny a dokonce, že jim převracel jejich stoly. Nejprve tito poutníci požádali Filipa, ten pak Ondřeje a ten oslovil Ježíše. Trochu nám to může připomínat jednu hru a tou je tichá pošta. Nyní si něco podobného zahrajeme. Postavte se do řady. Prvnímu z vás dám něco do ruky, on to předá dalšímu a ten dalšímu až na konec řady. Nikdo se ale nedívá na to, co má v ruce. Může jen hmatem zjistit tvar a velikost a pak přemýšlet, co to bylo. Na konci si pak společně podávanou věc prohlédneme. *(dejte dítěti, které je první v řadě do ruky semínko)* Už víte děti, co jste si podávaly? *(nechte reagovat děti)* Správně. Bylo to malé semínko. A právě k takovému semínku se Ježíš v dnešním evangeliu přirovnává. Oslavu své moci přirovnal k obyčejnému semenu, které, aby vydalo užitek, musí vlastně odumřít. Víte, co se se semínkem v zemi děje? Když zapadne do země, rozpadne se a začne z něho růst nová rostlinka. Ta pak má klas a v něm mnoho dalších semínek. A teď si děti představte, že tato Ježíšova odpověď se netýká jen těch poutníků v Jeruzalémě, ale každého člověka, tedy i tebe i mne i maminky i tatínka atd. My všichni máme vydávat užitek. Jak? Stejně jako Ježíš, kterého vidíme tam, kde je láska. To znamená, v každém dobrém skutku, v úsměvu, v pohlázení, v pomoci, a také ve službě. Protože jsme slyšeli, jak Ježíš říká, že ten, kdo by ho chtěl následovat, má se stát služebníkem. To znamená druhým sloužit? Ano. Nemyslet jen a jen na sebe, na své hračky, na své věci, na to, abych sám sebe prosazoval. Naopak, být služebníkem, a tím napodobovat Ježíše znamená myslet i na druhé, pomáhat druhým, půjčovat své věci, společně si hrát, odpustit druhému atd. atd. Víím, že teď je to těžké. Jste sami, bez kamarádů, bez spolužáků, často jen se svým sourozencem, který vám někdy už může tzv. „lézt na nervy“. Ale právě teď v této situaci jsou prokázána láska a dobré skutky druhým nejcennější. Ani Ježíš si přece nevybíral, kdy být láskou pro druhé a kdy ne. ☺